

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0044

Bahrein: Mohammed Ramadan esete

Az Európai Parlament 2016. február 4-i állásfoglalása Bahreintről: Mohamed Ramadan ügye (2016/2557(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bahreintről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Nabíl Radzsab ügyéről szóló 2015. július 9-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a 2011. februári bahreini események kivizsgálása és az azokról való jelentés céljából királyi rendelettel létrehozott Bahreini Független Vizsgálóbizottságra (BICI) és ennek következményeire, valamint a bizottság által 2011 novemberében közzétett jelentésre,
- tekintettel arra, hogy a Nemzeti Emberi Jogi Intézet (NIHR) elnöke, Dr Abdulaziz Abul 2016. január 27-én bemutatta 2014. évi második éves jelentését Shaikh Rashid bin Abdullah Al-Khalifa belügyminiszter altábornagynak,
- tekintettel arra, hogy 33 állam az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2015. szeptember 14-i 30. ülésén közös nyilatkozatot adott ki Bahreintről,
- tekintettel arra, hogy az ENSZ az emberi jogok védelmezőinek helyzetével foglalkozó különleges előadója, az ENSZ lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadója és az ENSZ a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságához fűződő jog kérdésével foglalkozó különleges előadója 2015. július 16-án közös nyilatkozatot adott ki Bahreintről,
- tekintettel a Bahreini Független Vizsgálóbizottság (BICI) 2011. novemberi jelentésére,
- tekintettel az éhségstrájkoló Dr. Abduldzsali el-Szingace lelkiismereti fogoly azonnali szabadon bocsátását követelő felhívásra,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0279.

- tekintettel az Arab Liga miniszteri tanácsának 2013. szeptember 1-jei, kairói ülésén hozott azon határozatára, hogy Bahrein fővárosában, Manamában állítják fel az emberi jogok pánarab bíróságát,
 - tekintettel az Európai Unió és az Öböl-menti Együtműködési Tanács (ÖET) között 1988-ban létrejött együtműködési megállapodásra,
 - tekintettel az EU 2013. április 12-i, halálbüntetéssel kapcsolatos iránymutatásaira,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre, valamint az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelyek mindegyikének Bahrein is részes fele,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 68/178. számú határozatára és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 25/7. számú határozatára az emberi jogok és alapvető szabadságok a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való védelméről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Bahrein az Európai Unió kulcsfontosságú partnere a Perzsa-öbölben, többek között a politikai és gazdasági kapcsolatok, az energia és a biztonság vonatkozásában; mivel kölcsönös érdekünk tovább mélyíteni partnerségünket, hogy jobban tudjunk válaszolni a jövőbeli kihívásokra;
- B. mivel a 2011. évi zavargások kezdete óta a bahreini hatóságok a békés tüntetőket terrorizmussal vádolva fokozták az elnyomó intézkedéseket, többek között a halálbüntetés alkalmazását; mivel a bahreini bíróságok 2015-ben hét új halálos ítéletet hoztak;
- C. mivel 2014. február 18-án a bahreini hatóságok letartóztatták Mohamed Ramadan, 32 éves repülőtéri biztonsági őrt, azzal vádolva őt, hogy a korábban letartóztatott Husain Ali Moosával együtt részt vett a 2014. február 14-i al dairi bombatámadásban, melynek során egy biztonsági tiszt életét vesztette, és többen megsebesültek;
- D. mivel Mohamed Ramadant állítólag letartóztatási parancs nélkül tartóztatták le, és mivel mindkét férfi azt állítja, hogy mindaddig súlyosan bántalmazták és kínozták őket, amíg beismerő vallomást nem tettek, de az ügyész előtt később visszavonták vallomásukat; mivel az állítólag kínzással kicsikart vallomások képezték az eljárás során a fő bizonyítékot Mohamed Ramadan és Husain Ali Moosa ellen;
- E. mivel 2014. december 29-én egy bahreini büntetőbíróság halálra ítélte Mohamed Ramadant és Husain Ali Moosát; mivel 10 másik vádlottal együtt ítélték el őket, akik közül kilencen hatéves börtönbüntetést, egy személy pedig életfogytiglant kapott; mivel a bahreini terror-elhárítási jogszabállyal igazolták a halálbüntetést;
- F. mivel Mohamed Ramadan és Husain Ali Moosa halálbüntetését a bahreini legmagasabb szintű fellebbviteli bíróság, a Semmítőszék 2015. november 16-án annak ellenére megerősítette, hogy a két férfi visszavonta vallomását és megismételte, hogy kínzással csikarták ki belőlük ezeket a vallomásokat; mivel a

bahreini bíróságok figyelmen kívül hagyták ezeket az állításokat és még csak vizsgálatot sem indítottak;

- G. mivel Mohamed Ramadan egyike azon 10 személynek, akik Bahreinben a halálson várokoznak, és ő az első, akit 2011 óta halálra ítélték; mivel Mohamed Ramadan az egyik legelső azok közül, akik a jog biztosította valamennyi fellebbviteli fórumot kimerítették, és bármikor kivégezhetik; mivel tudomásunk szerint Mohamed Ramadan ügyében nem vizsgálták meg a kínzásra vonatkozó állításokat;
- H. mivel 2014. augusztus 14-én az ENSZ öt emberi jogi szakértője aggodalmát fejezte ki a bahreini kormánynak 9 bahreini állampolgár, köztük Mohamed Ramadan önkényes letartóztatásával, fogva tartásával és kínzásával, illetve azzal kapcsolatban, hogy ezt követően a tisztességes és szabályszerű bírósági eljárás nemzetközi normáinak nem megfelelő eljárásokat követően elítélték őket;
- I. mivel számos emberi jogokkal foglalkozó nem kormányzati szervezet dokumentált tisztességtelen bírósági eljárásokat, kínzásokat és halálos ítéleteket Bahreinben, ami ellentétben áll különböző nemzetközi egyezményekkel, többek között a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával (ICCPR), melynek Bahrein 2006 óta részes fele;
- J. mivel a 2011. februári bahreini események kivizsgálása és az azokról való jelentés céljából a 2011. június 29-i 28. számú királyi rendelettel a Bahreini Királyságban létrehozott Bahreini Független Vizsgálóbizottság (BICI) ajánlásokat tett az emberi jogokra és a politikai reformokra vonatkozóan;
- K. mivel a BICI 26 ajánlása közül az egyik a 2011 februárja és márciusa közötti események következtében hozott halálos ítéletek megváltoztatása volt; mivel a két maradéktalanul végrehajtott ajánlás közül ez volt az egyik, ami pozitív lépést jelentett a halálbüntetés eltörlése felé;
- L. mivel ezek az ajánlások arra készítették a bahreini kormányt, hogy 2012 óta három szervet is létrehozson (Ombudsmani Hivatal a Belügyminisztériumon belül, Különleges Vizsgáló Osztály az Ügyészi Hivatalon belül, és a Fogva Tartottak Jogaival Foglalkozó Bizottság (PDRC)) azzal a közös megbízással, hogy vessenek véget a kínzásoknak a kikérdezések alatt és a fogva tartási intézményekben;
- M. mivel a bahreini hatóságok számos közelmúltban hozott intézkedése továbbra is sérti és korlátozza a bahreini lakosság egyes rétegeinek jogait és szabadságjogait, különösen a békés tiltakozáshoz, a szólásszabadsághoz és a digitális szabadsághoz való jogát; mivel az emberi jogi aktivistákat folyamatosan és szisztematikusan céltáblaként kezelik, zaklatják és fogva tartják;
- N. mivel jelentések szerint Bahrein továbbra is számos lelkiismereti foglyot tart fogva;
- O. mivel a bahreini biztonsági erők a jelentések szerint továbbra is kínozzák a fogva tartottakat;
- 1. aggodalmának és csalódottságának ad hangot amiatt, hogy Bahrein visszatért a halálbüntetés gyakorlatához; kéri, hogy a halálbüntetés eltörlésének irányába tett első lépésként ismét vezessenek be a halálbüntetésre vonatkozó moratóriumot; felszólítja

a bahreini kormányt, és különösen őfelségét, Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifát, hogy részesítse királyi kegyelemben Mohammed Ramadant, vagy változtassa meg ítéletét;

2. határozottan elítéli, hogy a biztonsági erők kínzást és más kegyetlen, vagy megalázó büntetéseket vagy bánásmódot tanúsítanak a fogva tartottakkal szemben; rendkívüli aggodalmának ad hangot a fogva tartottak fizikai és mentális sértetlenségével kapcsolatban;
3. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a bahreini terrorellenes jogszabályokat politikai hitek és meggyőzések büntetésére, illetve arra használják, hogy megakadályozzák a polgárok politikai tevékenységeit;
4. hangsúlyozza, hogy kötelező biztosítani az emberi jogi jogvédők védelmét, valamint annak lehetővé tételét, hogy akadályoztatás, megfélemlítés vagy zaklatás nélkül folytathassák tevékenységüket;
5. tudomásul veszi a bahreini kormány által a büntető törvénykönyv és a jogi eljárások reformja érdekében tett folyamatos erőfeszítéseket, és bátorítja e folyamat folytatását; sürgeti a bahreini kormányt, hogy tartsa fenn a tisztességes tárgyaláshoz és szabályszerű bírósági eljáráshoz való jog nemzetközi normáját, és teljesítse az ICCPR 9. és 14. cikkében lefektetett nemzetközi minimumnormákat;
6. felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy valamennyi kínzásra vonatkozó állítás esetén indítsanak azonnali és pártatlan vizsgálatot, állítsák bíróság elé a kínzással vádolt személyeket és tegyenek semmissé minden olyan ítéletet, melyet kínzással kicsikart vallomások alapján hoztak;
7. emlékezteti a bahreini hatóságokat, hogy a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezmény 15. cikke tiltja a kínzással kicsikart vallomások bizonyítékként történő felhasználását a bírósági eljárás során; kéri a kínzás elleni egyezmény opcionális jegyzőkönyvének és az ICCPR második opcionális jegyzőkönyvének azonnali ratifikálását, melyek célja a halálbüntetés eltörlése;
8. felszólítja a bahreini kormányt, hogy azonnal adjon nyílt felkérést az ENSZ kínzással foglalkozó különleges előadójának, hogy tegyen látogatást az országban és biztosítson számára szabad hozzáférést a fogva tartottakhoz és valamennyi fogva tartási létesítményhez;
9. tudomásul veszi az ombudsman, a PDRC és az NIHR ajánlásait, különösen a fogva tartottak jogaival és börtönbeli feltételeikkel kapcsolatban, többek között az állítólagos rossz bánásmód és kínzás tekintetében; felszólítja azonban a bahreini kormányt az Ombudsmani Hivatal és a PDRC függetlenségének biztosítására, és arra, hogy garantálja az Ügyészi Hivatalon belüli Különleges Vizsgálati Osztály függetlenségét;
10. hangsúlyozza a Bahreinek nyújtott támogatás fontosságát, különösen igazságszolgáltatási rendszere tekintetében, annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljenek a nemzetközi emberi jogi normák; határozottan ösztönzi egy EU–Bahrein emberi jogi munkacsoport felállítását;

11. felszólítja a bahreini hatóságokat, hogy szüntessék meg Nabíl Radzsab utazásainak önkényes megtiltását és ejtsenek ellene minden, a szólásszabadsággal kapcsolatos vádat;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Bahreini Királyság kormányának és parlamentjének, valamint az Öböl-menti Együtműködési Tanács tagjainak.